KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 6.6.2007
KOM(2007) 298 v konečnom znení

2007/0112 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu

(predložená Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1) Kontext návrhu

- Dôvody a ciele návrhu

V súčasnosti podľa smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, nemajú utečenci a osoby požívajúce subsidiárnu ochranu (ďalej tiež ako „osoby po žívajúce medzinárodnú ochranu“) nárok na právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom. Rada a Komisia priznali, že ide o medzeru a v spoločnom vyhlásení z 8. mája 2003 vyzvali na rozšírenie pôsobnosti smernice Rady 2003/109/ES na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu. Cieľom tohto návrhu je naplniť predmetné vyhlásenie prostredníctvom zahrnutia osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu do pôsobnosti smernice Rady 2003/109/ES.

- Všeobecný kontext

Podľa návrhu smernice Rady 2003/109/ES[1], ktorý Komisia vypracovala v roku 2001, mohli utečenci získať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom po piatich rokoch oprávneného a nepretržitého pobytu v členskom štáte, pričom boli oslobodení od povinnosti mať stabilné, pravidelné a postačujúce finančné zdroje a vlastné nemocenské poistenie.

V priebehu rokovaní sa však rozhodlo, že utečenci budú z pôsobnosti smernice vyňatí a v *spoločnom vyhlásení Rady a Komisie*, ktoré bolo prijaté na zasadnutí Rady SVZ 8. mája 2003, bolo dohodnuté, že Komisia predloží návrh smernice o rozšírení právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom aj na utečencov a osoby požívajúce subsidiárnu ochranu, ktorý zohľadní štúdiu o prevode právneho postavenia chránenej osoby.

- Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

Právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom a súvisiace práva a výhody sú vymedzené v smernici Rady 2003/109/ES, ktorá sa po prijatí tohto návrhu bude vz ťahovať takisto aj na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu. Podľa smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 sú osobami požívajúcimi medzinárodnú ochranu štátni príslušníci tretích krajín alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorým bolo priznané právne postavenie utečencov alebo osôb pod subsidiárnou ochranou v zmysle tejto smernice.

- Súlad s ostatnými politikami

Tento návrh je plne v súlade so závermi zo zasadnutia Európskej rady v Tampere v roku 1999 a ustanoveniami Haagskeho programu z roku 2004 o spravodlivom zaobchádzaní so štátnymi príslušníkmi tretích krajín.

2) Konzultácie so zúčastnenými stranami a hodnotenie vplyvu

[1] KOM (2001) 127, konečné znenie.

- Konzultácie so zúčastnenými stranami

V roku 2004 útvary Komisie neformálne prediskutovali hrubé črty tohto návrhu s členskými štátmi v rámci Výboru pre imigráciu a azyl (CIA) a takisto aj na dvoch neformálnych expertných zasadnutiach.

Neformálne diskusie sa v priebehu roku 2004 uskutočnili aj s Vysokým komisárom OSN pre utečencov (UNHCR), Európskou radou pre utečencov a exulantov (ECRE) a takisto aj Cirkevnou komisiou pre migrantov v Európe (CCME).

Dánska rada pre utečencov, Inštitút pre migračnú politiku a Inštitút pre migračné a etnické štúdie vykonali pre Komisiu „štúdiu o prevode právneho postavenia chránenej osoby v EÚ na pozadí spoločného európskeho azylového systému a cieľa jednotného, v celej Únii platného, štatútu pre osoby, ktorým bol udelený azyl“. Správa vypracovaná na základe tejto štúdie obsahuje tri časti, v ktorých sa opisuje platný právny rámec, prax v jedenástich členských a jednom nečlenskom štáte a možné budúce podoby mechanizmu Spoločenstva pre prevod ochrany. Výskumní pracovníci oslovili jedenásť členských štátov, Vysokého komisára OSN pre utečencov a Radu Európy (v súvislosti s európskou dohodou o prevode zodpovednosti). Záverečná správa, ktorá bola prediskutovaná s odborníkmi z členských štátov, sa stretla so širokým pozitívnym ohlasom.

Oslovené strany privítali rozšírenie pôsobnosti smernice na utečencov. Niektoré členské štáty však vyjadrili výhrady k rozšíreniu pôsobnosti na osoby požívajúce subsidiárnu ochranu. Komisia sa však napriek tomu rozhodla zaradiť túto skupinu osôb do návrhu, pretože zastáva názor, že by malo dôjsť k úprave situácie všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa päť rokov zdržiavajú v hostiteľskom členskom štáte (okrem toho, na obe kategórie odkazovalo aj *spoločné vyhlásenie* z mája 2003).

Väčšina oslovených strán vyjadrila súhlas s analýzou obsiahnutou v štúdii, podľa ktorej môže k prevodu ochrany dôjsť ešte pred nadobudnutím právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom, a preto by bolo namieste prevod ochrany upraviť osobitným návrhom. Väčšina oslovených takisto vyjadrila súhlas aj s tým, že predpokladom mechanizmu Spoločenstva pre prevod ochrany je vzájomné uznávanie rozhodnutí o azyle, ktoré je na druhej strane zase podmienené dostatočnou mierou harmonizácie azylových konaní členských štátov. Komisia sa preto rozhodla nezahrnúť mechanizmus Spoločenstva pre prevod ochrany do tohto návrhu.

3) Právne prvky návrhu

ZMENA A DOPLNENIE SMERNICE RADY 2003/109/ES

Hlavným cieľom tohto návrhu je poskytnúť osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu právnu istotu v súvislosti s ich pobytom v členskom štáte a práva, ktoré sú porovnateľné s právami štátnych príslušníkov EÚ po 5 rokoch oprávneného pobytu, a tak zaplniť medzeru ponechanú smernicou 2004/83/ES. Tento cieľ sa dosiahne zru šením výnimiek z pôsobnosti smernice 2003/109/ES, ktoré sa týkajú osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu, pričom sa podľa potreby prihliadne k ich osobitnému postaveniu v porovnaní s inými štátnymi príslušníkmi tretích krajín.

PRÁVNE POSTAVENIE OSOBY S DLHODOBÝM POBYTOM V PRVOM ČLENSKOM ŠTÁTE

Osoby požívajúce medzinárodnú ochranu by mali mať možnosť získať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v tom členskom štáte, ktorý im poskytol ochranu, za rovnakých podmienok ako ostatní štátni príslušníci tretích krajín. Okrem toho by osoby požívajúce medzinárodnú ochranu, ktoré získajú právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, mali mať všetky práva a výhody plynúce z tohto postavenia a takisto by sa na ne mali vzťahovať aj obmedzenia týchto práv a výhod stanovené v smernici 2003/109/ES. Pokiaľ však osoba s dlhodobým pobytom požíva medzinárodnú ochranu podľa smernice 2004/83/ES, jeho/jej práva vyplývajúce zo smernice 2004/83/ES nemôžu byť narušené obmedzeniami stanovenými v smernici 2003/109/ES . Otázka, či osoby požívajúce medzinárodnú ochranu, ktorým je priznané právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, môžu aj naďalej potrebovať medzinárodnú ochranu alebo či majú aj naďalej právo na právne postavenie osoby pod medzinárodnou ochranou podľa smernice 2004/83/ES, nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.

V každom prípade si však prvotné udelenie ochrany takisto vyžaduje, aby v prípade od ňatia alebo straty právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom v prvom členskom štáte bolo zabezpečené dodržanie zásady nenavracania.

POBYT A PRÁVNE POSTAVENIE OSOBY S DLHODOBÝM POBYTOM V DRUHOM ČLENSKOM ŠTÁTE

V kapitole III smernice Rady 2003/109/ES sú stanovené podmienky, za ktorých môžu osoby s dlhodobým pobytom uplatniť svoje právo na pobyt v druhom členskom štáte. Tieto podmienky by sa mali plne vzťahovať aj na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu, ktorým bol udelený dlhodobý pobyt.

Osoby, ktoré požívajú medzinárodnú ochranu a žiadajú podľa článku 23 smernice 2003/109/ES o právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte ako štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu, by mali byť takisto povinné splniť všetky príslušné podmienky, ktoré sú stanovené v smernici 2003/109/ES.

ZMENENOU A DOPLNENOU SMERNICOU 2003/109/ES SA NEZAVÁDZA MECHANIZMUS SPOLOČENSTVA PRE PREVOD ZODPOVEDNOSTI ZA OCHRANU

Touto smernicou sa za určitých podmienok udeľuje právo zdržiavať sa v druhom členskom štáte iba osobám s dlhodobým pobytom, teda nie osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu ako takým (smernica 2004/83/ES takéto právo takisto neude ľuje). Hoci zdržiavanie sa v druhom členskom štáte môže v niektorých prípadoch viesť v určitom momente k prevodu zodpovednosti za ochranu, ide o otázku, ktorá nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.

Hoci spoľahlivé štatistické údaje nie sú k dispozícii, spomínaná štúdia o prevode

4) Právny základ

Tento návrh mení a dopĺňa smernicu 2003/109/ES a využíva rovnaký právny základ, teda články 63 ods. 3 písm. a) a 63 ods. 4 Zmluvy o ES. Tento právny základ je vhodný, pretože priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu je nástrojom na ich integráciu ako štátnych príslu šníkov tretích krajín v hostiteľskom členskom štáte, a je preto vecou patriacou do oblasti prisťahovaleckej politiky.

Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú smernicou 2003/109/ES viazané v dôsledku Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluvám. Takisto nie je viazané Dánsko, v dôsledku Protokolu o postavení Dánska pripojeného k Zmluvám.

5) Zásada subsidiarity

Osoby požívajúce medzinárodnú ochranu nepatria do pôsobnosti smernice 2003/109/ES, čo znamená, že členské štáty rozhodujú na vnútroštátnej úrovni o tom, či je možné osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu priznať trvalejšie právne postavenie, a pokiaľ áno, za akých podmienok a v akom rozsahu. V súčasnosti je takéto právne postavenie možné získať v niektorých členských štátoch, avšak nie vo v šetkých. Rozsah tohto právneho postavenia je navyše v každom členskom štáte iný. Rada a Komisia sa však dohodli, že osoby požívajúce medzinárodnú ochranu by mali mať nárok na právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom uvedené v smernici 2003/109/ES vo všetkých členských štátoch za porovnateľných podmienok. To si vy žaduje, aby boli prijaté spoločné pravidlá na úrovni Spoločenstva.

Zmena a doplnenie smernice 2003/109/ES je preto najlepším spôsobom, ako zabezpeči ť rovnaké zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa určitú dobu oprávnene zdržiavajú v členskom štáte.

6) Zásada proporcionality

Akcia Spoločenstva musí mať tú najjednoduchšiu formu, ktorá umožní dosiahnutie cie ľa návrhu a jeho účinnú implementáciu. Preto je zvoleným právnym nástrojom smernica, ktorá mení a dopĺňa platnú smernicu. Táto smernica stanoví všeobecné zásady, ale nechá členské štáty, ktorým je určená, aby vybrali najvhodnejšiu formu a metódy na uplatnenie týchto zásad v ich príslušných vnútroštátnych právnych systémoch a vo všeobecnosti. Navrhovaná smernica len stanoví podmienky získania právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú zároveň osobami požívajúcimi medzinárodnú ochranu. V prípade, že si to členské štáty budú želať, môžu stanoviť výhodnejšie podmienky získania stáleho právneho postavenia, ktoré sa budú uplatňovať výlučne vo vnútroštátnom kontexte.

7) Podrobné vysvetlenie návrhu

Zmena a doplnenie článku 2

Vzhľadom na potrebu súvislosti, ktorá by mala existovať medzi smernicou 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu a smernicou 2003/109/ES, pokiaľ ide o vymedzenie skupiny štátnych príslušníkov, ktorí by takisto mali mať možnosť získať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, je vhodné, aby sa do článku 2 smernice 2003/109/ES doplnil odkaz na kľúčovú definíciu pojmu „medzinárodná ochrana“ obsiahnutú v smernici 2004/83/ES.

Zmena a doplnenie článku 3

Navrhuje sa vypustenie ustanovení, ktorými boli osoby požívajúce medzinárodnú ochranu vyňaté z pôsobnosti smernice 2003/109/ES.

Zmena a doplnenie článku 4

Navrhuje sa zmeniť a doplniť článok 4 smernice 2003/109/ES tak, aby sa pri výpočte „piatich rokov oprávneného pobytu“ v členskom štáte zohľadňovala dĺžka trvania azylového konania. Tým sa zabezpečí spravodlivé zaobchádzanie v prípade, keď sa určitému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny prizná právne postavenie osoby pod medzinárodnou ochranou v dôsledku preskúmania predchádzajúceho rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá jeho/jej žiadosť o azyl, alebo odvolania voči takémuto rozhodnutiu.

Zmena a doplnenie článku 8

Články 8 až 11 smernice 2003/109/ES sa budú plne vzťahovať na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu, ktoré podali žiadosť o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom v členskom štáte.

Je však nutné vyriešiť obavy členských štátov v súvislosti s dodržaním zásady nenavracania v prípadoch, keď by pobyt osoby s dlhodobým pobytom mohol byť ukončený na základe smernice 2003/109/ES. Tieto obavy súvisia s tým, že by sa v prípadoch, keď sú na priznanie a odňatie právneho postavenia osoby pod medzinárodnou ochranou príslušné iné orgány, ako tie, ktoré sú príslušné na priznanie a odňatie postavenia osoby s dlhodobým pobytom mohlo prehliadnuť, že pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny má „ochranné pozadie“. Tento problém má význam takisto v situácii, keď sa osoba požívajúca medzinárodnú ochranu, ktorej bolo priznané právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, presťahuje do iného členského štátu a po 5 rokoch pobytu získa právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v tomto členskom štáte.

Aby sa zabezpečilo, že príslušné orgány budú mať vedomosť o tomto „ochrannom pozadí“, navrhovaná zmena a doplnenie článku 8 zaväzuje členské štáty, aby v povoleniach na dlhodobý pobyt ES udelených osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu uviedli osobitnú poznámku o tom, že danej osobe bolo priznané právne postavenie chránenej osoby.

Rovnaká poznámka by mala byť zapísaná druhým členským štátom, ak tento štát priznáva právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má vyššie uvedenú poznámku uvedenú v povolení na dlhodobý pobyt ES vydanom prvým členským štátom. Druhý členský štát však túto informáciu v povolení neuvedie, ak po konzultácii s členským štátom, ktorý podľa poznámky medzinárodnú ochranu poskytol, zistí, že medzinárodná ochrana bola odňatá.

Zmena a doplnenie článku 25

Aby sa zjednodušila nevyhnutná výmena informácií medzi členskými štátmi, ktorú si vy žaduje článok 12 ods. 3a, mal by sa príslušným spôsobom zmeniť a doplniť článok 25, aby bolo možné využívať na tento účel sieť národných kontaktných miest.

2007/0112 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 63 ods. 3 a 4,

so zreteľom na návrh Komisie[2],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[3],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[4],

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov[5],

keďže:

(1) Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslu šníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom[6], sa nevzťahuje na ute čencov a osoby požívajúce subsidiárnu ochranu, na ktorých sa vzťahuje smernica Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany[7].

(2) Možnosť získať po určitom čase v členskom štáte právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom je významným prvkom pre úplnú integráciu osôb, ktoré v členskom štáte svojho pobytu požívajú medzinárodnú ochranu.

(3) Priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu je takisto dôležitou súčasťou podpory hospodárskej a sociálnej súdržnosti, základného cieľa Spoločenstva, uvedeného v zmluve.

(4) Osoby požívajúce medzinárodnú ochranu by preto mali mať možnosť získať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom po piatich rokoch nepretržitého a oprávneného

---

2 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
3 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
4 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
5 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
6 Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.
7 Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

pobytu v tom členskom štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu, za rovnakých podmienok ako ostatní štátni príslušníci tretích krajín. Pri výpočte tohto päťročného obdobia nepretržitého a oprávneného pobytu by sa mala zohľadniť dĺžka trvania konania o posúdení ich žiadosti o medzinárodnú ochranu.

(5) Vzhľadom k tomu, že osoby požívajúce medzinárodnú ochranu majú právo zdržiavať sa v inom členskom štáte než v tom, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu, je potrebné zabezpečiť, aby tieto členské štáty mali informácie o tom, že dotknuté osoby sú pod ochranou a mohli tak plniť svoje povinnosti súvisiace s dodržaním zásady nenavracania. Na tento účel by mala byť v povolení na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom, ktoré sa udeľuje osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, uvedená poznámka, že držiteľovi tohto povolenia bola členským štátom poskytnutá medzinárodná ochrana. Pokiaľ nedošlo k odňatiu tejto medzinárodnej ochrany, mala by byť táto poznámka uvedená aj v povolení na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom, ktoré vydal druhý členský štát.

(6) S osobami, ktoré požívajú medzinárodnú ochranu a sú zároveň aj osobami s dlhodobým pobytom, by sa malo za určitých podmienok v mnohých otázkach hospodárskej a sociálnej povahy zaobchádzať rovnako ako s občanmi členského štátu, v ktorom sa zdržujú, aby právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom skutočne predstavovalo nástroj integrácie osôb s dlhodobým pobytom do spoločnosti, v ktorej žijú.

(7) Rovnakým zaobchádzaním s osobami požívajúcimi medzinárodnú ochranu v členskom štáte, ktorý im poskytol medzinárodnú ochranu, by nemali byť dotknuté práva a výhody vyplývajúce zo smernice 2004/83/ES.

(8) Podmienky, ktoré boli v smernici 2003/109/ES stanovené v súvislosti s právom osoby s dlhodobým pobytom zdržiavať sa v inom členskom štáte a získať tam právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, by sa mali uplatňovať rovnako na všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí získali právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

(9) Prevod zodpovednosti za ochranu osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.

(10) Pokiaľ chce členský štát vyhostiť na základe smernice 2003/109/ES osobu, ktorá po žíva medzinárodnú ochranu a získala v tomto členskom štáte právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, mala by dotknutá osoba požívať ochranu pred navrátením zaru čenú smernicou 2004/83/ES. Aby sa zabezpečilo úplné dodržiavanie zásady nenavracania v situácii, keď bolo dotknutej osobe priznané právne postavenie chránenej osoby v inom členskom štáte a toto právne postavenie nebolo medzičasom odňaté, je potrebné ustanoviť, že dotknutú osobu je možné vyhostiť len do členského štátu, ktorý priznal právne postavenie chránenej osoby a že tento členský štát je povinný ju prijať, pokiaľ takéto vyhostenie nie je povolené ustanoveniami smernice 2004/83/ES o dodr žiavaní zásady nenavracania.

(11) Z tohto dôvodu by sa možnosť stanovená v smernici 2003/109/ES, v rámci ktorej môže druhý členský štát vyhostiť z územia Únie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa v tomto členskom štáte zdržiava, ale ktorý tam však ešte nezískal právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, nemala uplatniť vtedy, keď dotknutej osobe bolo

priznané právne postavenie chránenej osoby v inom členskom štáte, pokiaľ takéto vyhostenie nie je povolené ustanoveniami smernice 2004/83/ES o dodržiavaní zásady nenavracania.

(12) Táto smernica rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané predov šetkým Chartou základných práv Európskej únie. V súlade so zákazom diskriminácie uvedeným v tejto Charte by členské štáty mali vykonať túto smernicu bez diskriminácie osôb, na ktoré sa táto smernica vzťahuje, na základe pohlavia, rasy, farby pleti, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, viery a nábo ženstva, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k etnickej skupine, majetku, rodu, zdravotného stavu, veku alebo sexuálnej orientácie.

(13) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý tvorí prílohu k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spolo čenstva, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného Protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú prijatia tejto smernice, nie sú ňou viazané a ani nepodliehajú jej uplat ňovaniu.

(14) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý tvorí prílohu k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezú častnilo prijatia smernice 2003/109/ES, nie je ňou viazané a ani nepodlieha jej uplat ňovaniu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2003/109/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 2 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) „medzinárodná ochrana“ znamená medzinárodnú ochranu podľa článku 2 písm. a) smernice Rady 2004/83/ES[8];“

2. Článok 3 ods. 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) požiadali o povolenie na pobyt v členskom štáte na základe subsidiárnej formy ochrany v súlade s medzinárodnými záväzkami, vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou členských štátov a očakávajú rozhodnutie o svojom právnom postavení;“.

b) písmeno d) sa nahrádza takto:

„d) požiadali o uznanie za utečencov a o žiadostiach ktorých zatiaľ nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté;“

3. V článku 4 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

[8] Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

„V prípade osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu sa pri výpočte obdobia uvedeného v odseku 1 zohľadní obdobie medzi dňom podania žiadosti o medzinárodnú ochranu a dňom udelenia povolenia na pobyt podľa článku 24 smernice 2004/83/ES.“

4. V článku 8 sa dopĺňajú tieto odseky 4 a 5:

„4. Ak členský štát vydá povolenie na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému poskytol medzinárodnú ochranu, uvedie v tomto jeho povolení na pobyt ES v časti „Poznámky“ túto vetu: „Držiteľovi tohto povolenia bola dňa [dátum] poskytnutá medzinárodná ochrana v [názov členského štátu]“.

5. Ak druhý členský štát vydá povolenie na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, v povolení na dlhodobý pobyt ES ktorého je uvedená poznámka podľa odseku 4, uvedie tento druhý členský štát rovnakú poznámku v povolení na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom.

Druhý členský štát môže pred zapísaním poznámky uvedenej v odseku 4 uskutočniť konzultáciu s členským štátom uvedeným v poznámke, aby zistil, či osoba s dlhodobým pobytom stále požíva medzinárodnú ochranu. Ak bola medzinárodná ochrana odňatá rozhodnutím s konečnou platnosťou, druhý členský štát poznámku podľa odseku 4 nezapíše.“

5. V článku 11 sa dopĺňa tento odsek 4a:

„4a. Pokiaľ ide o členský štát, ktorý poskytol medzinárodnú ochranu, odsekmi 3 a 4 nie sú dotknuté ustanovenia smernice 2004/83/ES.“

6. Článok 12 sa mení a dopĺňa takto:

a) vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Ak sa členský štát rozhodne vyhostiť osobu s dlhodobým pobytom, v povolení na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom ktorej je uvedená poznámka podľa článku 8 ods. 4, uskutoční konzultáciu s členským štátom uvedeným v poznámke.

Pokiaľ medzičasom nebola medzinárodná ochrana odňatá, bude osoba s dlhodobým pobytom vyhostená do tohto členského štátu, ktorý ju a členov jej rodiny bezodkladne prijme späť bez formálnych postupov.“

b) vkladá sa tento odsek 6:

„6. Týmto článkom nie je dotknutý článok 21 smernice 2004/83/ES.“

7. V článku 22 sa dopĺňa tento odsek 3a:

„3a. Odsek 3 sa nepoužije na štátnych príslušníkov tretích krajín, v povolení na pobyt ES osoby s dlhodobým pobytom ktorých je uvedená poznámka podľa článku 8 ods. 4.

Týmto odsekom nie je dotknutý článok 21 smernice 2004/83/ES.“

8. V článku 25 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty určia kontaktné miesta, ktoré budú zodpovedné za prijímanie a odovzdávanie informácií podľa článku 12 ods. 3a, článku 19 ods. 2, článku 22 ods. 2 a článku 23 ods. 1.“

Článok 2

9. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [...]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

10. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť […] dňom nasledujúcim po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
predseda